



Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

14. Dies Febrvarii. Errit pro suavi odore fœtor. Isa. 3.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

14. DIES FEBRUARII.

Erit pro suavi odore fœtor. *Isa. 3.*

Fœtor. I. **I**nferorum locus est omnis infectionis, & sordium colluvies, qui mundo quidem est, quod egeries domibus, cloacæ urbibus, sentinæ navibus. Est vomica, in quam omnia corporum humanorum, quæ jam inde à primo homicida, ac fratricida, ad usque Antichristum, ejusque sectatores fuere, purgamenta, putorem, ac mephitim Angeli colligent. Est atrum olidum, in quo rediviva, & fœtida damnatorum cadavera tam graveolentem edent fœtorem, nemo ut eum ferre possit. Porrò sensus odoratus in damnatis erit acutissimus ex tribus causis. Prima, ex situ loci, qui cum sit teterrimus, sulphureus, & à sole remotissimus, nihil nisi fœtorem intolerabilem exhalare potest. Secunda, damnatorum est ipsa societas, quæ cum sit conflata ex solis vitiosis & sceleratis animabus, habent singula suum putorem, vitia, quem spiritus exuti carne sentiunt. Tertia, Dæmonum malignitas artificiosa, qui quod possunt ad augmentum pœnarum, non omittunt: nec dubium est, quin multa possint ad hunc sensum exacerbandum.

(a) *Fœx ejus non est exinanita.*

II. Non tantum locus ipse Averni erit fœculentus putore, horribilis naribus: sed & ipsa corpora damnatorum, sive viva cadavera, erunt quavis sentinæ, & cloacæ fœdiora. Stomachi verò pestilentibus humoribus gravati, & igne circumfusi bullientes, teterrimam perpetuò mephitim exhalabunt: nec

(a) *Psal. 74.*

tamquam

tamen vicissitudo, vel epotandi sordida, vel exhalandi graveolentia, unquam cessabit. Ut porrò facilius assequaris quàm sit acerbum hoc supplicii genus, revoca in memoriam illud tormentum à Mezentio excogitatum. Hic cadaver hominis verminans, vivo corpori ita conjungebat, ut os ori, nates naribus, nasus naso, manus manibus, ac pedes pedibus applicarentur. Corpora autem hoc modo colligata in abominabilem aliquem locum abiciebat, ubi tam diu jacebant, donec vivum corpus fatore cadaveris exringueretur, & à vermibus ab eodem cadavere proficientibus absumeretur. Si hoc supplicium tibi tam immane videtur, qualè illud erit quod procedet ex intolerabili illo fatore, qui jugiter exhalabit ex illis abominabilibus damnatorum corporibus, ex sulphureis flammis, è tetrìs exhalationibus, spissis vaporibus, & execrandis putoribus, ex obscenissimo illo volutabro ac graveolenti vomica, ac colluvie, ubi monstra illa putida in stercoreibus suis volutantur, ac computrescunt?

III. Tunc implebitur illud Isaia, *Erit pro suavi odore factor.* Prædicat illud tempus affore aliquando, cum ista caro mæstos in cineres, lanienque, ac tabem dissolvetur, ad quam oblectandam istæ aromatum delicatæ voluptates conquiruntur. Et verò jam nunc peccator tibi advenit illud tempus, qui cum à virtutum operibus, gratiaque plenus esses, fragrabas suavissimè, & acceptissimos emittebas odores: at ubi gratiâ Dei peccando excidisti, illo ipso momento excidisti, illo ipso momento execrabilem in modum foetere cœpisti; adeò ut ne te pati superi, nec Deus possit, nec te ipsum sustineres, si emunctis esses nati-

bus. Sed in hoc uno stupidus es, ut in aliis improbè
 natus sis. Verùm elucescet aliquando illa dies, qua
 stuporem illum tuum damnabis acriter, & plorabis
 acrius: & modò dum id cum aliquo tuo incommo-
 dolicet, damna certè, & luge; tibi que persuade cor-
 pus hoc mortale esse veluti vas Animæ. Vasa si bene
 olent vel malè, id acceperunt ab unguentis, & fumo-
 sis odoribus, qui in illis reconditi aliquando fuerunt.
 Facigitur in Animæ tuæ vasculum non immittatur
 nisi myrrha pœnitentiæ salutaris, nisi thus piæ, & ar-
 duæ orationis, nisi thymiama eximie cujusdam in-
 egentes beneficiæ, aliarumque virtutù, à quibus
 possis esse Christi bonus odor, primum in hoc ævo
 mortali, tum etiam in beata æternitate.

Quantus erit mœror, perflabit ubi omnia factor.

15. DIES FEBR VARI II.

Ibi erit fletus ex dolore, & stridor den-
 tium ex furore. *S. Bernard. in sermo.*

Pœna vi. I.
 sus.

UT oculos avertas ne videant
 vanitatem, sed ut oculi tui
 semper sint ad Dominum, qui
 te diligit ut pupillam oculi;
 proponè tibi atroces, quibus oculi cruciabuntur sub
 terra, illorum, qui (a) oculos suos statuerunt declinare
 in terram. Primum oculi eorum molestissimo affi-
 cientur dolore ex sulphureo fumo qui densus, ac teter
 exhalabitur ex stagno, in quo ardebit infelix Baby-
 lon;

(a) *Psa. 16. 11.*